

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Ilustrovaná kniha
„Když jsem vandroval, muzika hrála“

Kateřina Kotyk

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program Design
Studijní obor Ilustrace a grafický design
Specializace Ilustrace

Diplomová práce

Ilustrovaná kniha
„Když jsem vandroval, muzika hrála“

Kateřina Kotyk

Vedoucí práce: akad. mal. Renáta Fučíková
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

Kateřina Kotyk

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Kateřina KOTYK, DiS.**
Osobní číslo: **D18N0022P**
Studijní program: **N8208 Design**
Studijní obor: **Ilustrace a grafický design, specializace Ilustrace**
Téma práce: **ILUSTROVANÁ KNIHA**
Zadávací katedra: **Katedra designu**

Zásady pro vypracování

Záměrem je vytvořit návrh funkční publikovatelné knihy.

Technika zpracování se bude vyvíjet v průběhu práce.

Výstupem budou 3 kopie knihy s minimálním počtem 20 ilustrací.

Rozsah průvodní zprávy: 3 normostrany.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování DP**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

KRČEK, Josef. *Vánoce: putování do Betléma*. Ilustroval Renáta FUČÍKOVÁ. Praha: Albatros, 2011. ISBN 978-80-00-02856-9.
KRČEK, Josef. *Příběhy dvanácti měsíců*. Ilustroval Renáta FUČÍKOVÁ. Praha: Albatros, 2015. ISBN 978-80-00-04104-9.
JIRÁSEK, Alois. *Staré pověsti české*. 3. vyd. Praha: Vilímek, 1910. *Staré řecké báje a pověsti*. 2. vydání. Praha: Fragment, 2018. TOLKIEN, J. R. R. *Silmarillion: mýty a legendy Středozeří*. Vyd. 3., V Argu 1., rev. Přeložil Stanislava POŠUSTOVÁ-MENŠÍKOVÁ. Praha: Argo, 2008. ISBN 978-80-257-0749-4.

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň 2021

Vedoucí diplomové práce: **akademický malíř Renáta Fučíková**
Katedra designu

Oponent diplomové práce: **Mgr. Petr Eliáš**
Děkanát

Datum zadání diplomové práce: **29. května 2020**

Termín odevzdání diplomové práce: **30. dubna 2021**

Dle rozhodnutí č. j. *ZM/010062/2021*
stanoven nový termín odevzdání BP/DP: **30-07-2021**

L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Doc. akademický malíř František Steker v.r.
vedoucí katedry

Poděkování

Ráda bych věnovala poděkování mé vedoucí práce akad. mal. Renátě Fučíkové, která mne k tomuto tématu diplomové práce přivedla, byla mi na celé cestě tvorby knihy i po celou dobu studia báječným průvodcem a podporou a poskytla mi mnoho cenných rad, díky nimž je kniha právě taková, jaká je.

Obsah

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	13
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	15
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	17
3.1 Proces přípravy	17
3.2 Proces tvorby	19
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	21
4.1 Popis díla	21
4.2 Technologická specifika	23
4.3 Přínos práce pro daný obor	25
5. RESUMÉ	27
6. SEZNAM PŘÍLOH	29

1.

Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Mohu s jistotou říci, že tato diplomová práce je velice odlišná od celé mé dosavadní práce. Mé výtvarné vyjádření bylo vždy umělecky volné, pracovala jsem se snovými výjevy, obrazy byly abstrahované a knihy jsem tvořila v pár autorských výtiscích. Tuto cestu jsem určitě ještě neopustila, ale jsem ráda, že mohu říci, že jsem své portfolio obohatila o zcela nový styl práce, v jehož popředí stojí právě má diplomová práce. I přesto, že ilustrace v knize jsou více grafické, kresebné a konkrétní, zachovaly si onen typický tajemný závoj a atmosféru, který se nesl napříč mou tvorbou doposud. Přijde mi ideální zakončit má studia propojením těchto dvou světů a vyjádření, aby kniha takto dokonale definovala, jaký ilustrátor a umělec jsem.

Ráda bych zde představila knihy, které jsem doposud vytvořila. Vyšší odbornou školu Václava Hollara v Praze jsem úspěšně ukončila s knihou o severské mytologii s názvem Snorra Edda, která se skládala zhruba ze 70 dvoustranných maleb provádějící čtenáře severskou mytologií od stvoření světa až po jeho zánik. Obrazy v knize představily všechny významné i méně známé bohy a bohyně severského světa a vyprávěly úžasné mýty a pověsti kapitoly Voluspá. Ilustrace byly malovány akvarelem a byly digitálně tištěny na strukturovaný papír podtrhující originály maleb. Na konci knihy se nacházely výklopy, na nichž byly napsány přeložené básně doprovázející malby - byl to jediný text v knize a nerušil tak předešlé po sobě jdoucí dvoustrany maleb. Kniha byla vázána ručně koptskou vazbou s otevřeným hřbetem, aby vynikla. Přebal byl řešen dvěma bukovými překližkami, které nesly vygravírovaný název knihy a chránily knižní blok.

Velmi ráda na tuto knihu vzpomínám, neboť pro mne znamenala pomyslné otevření dvěří do uměleckého a knižního světa, získala mnoho ocenění (ateliérová hlavní cena, Designblok 2018, Grafika roku, ...), byla to kniha umožňující svobodný a divoký projev a odrážela můj hluboký zájem o severskou mytologii.

Druhá má kniha již byla bakalářskou prací na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni. Jmenovala se Poutění a rovněž byla velmi silným a svobodným osobním projevem. Kniha byla deníkem mé poutní cesty Beskydami, mým rodným krajem a kulturou mému srdci nejbližší. Tato kniha pro mne byla vskutku velmi osobní a zachytila nejen kraj, ve kterém jsem vyrůstala, ale i mou duši, která má už od mého dětství kořeny spjaté s putováním krajinou. Kniha byla formátu charakterizující horizont, který poutník vidí před sebou, obsahovala osm maleb, které byly kostrou knihy, mýtickými zastaveními. Doprovázely je malé kresby tuží. Zde jsem poprvé spatřila sílu kresby. Do této chvíle jsem povětšinou jen malovala a nacházela útěchu ve škále akvarelu, ale nyní mi nabídla sílu vyjádření právě linka. V mnoha budoucích projektech jsem se k této uvolněné kresbě vrátila, a to především v diplomové práci, kterou vám zde prezentuji.

Další kniha byla malá biografie jménem Muž, který sbíral plechovky. Byla to kniha o muži, kterého jsem potkala v Irsku a žila u něj. Sbíral odpadky a plechovky, které prodával a za peníze z této činnosti sázel stromy. Kniha tak svým názvem i

obsahem navazuje na známou knihu Muž, který sázel stromy. Ilustrace byly malovány na starý kartón na vyhození a tím forma tvorby kopírovala myšlenku knihy. Akvarelové ilustrace byly komentovány krátkým ručně psaným textem a kniha zabalena do mapy reflektující trasu Crann Siúl - Tree walk, během které skupina lidí v čele s hrdinou mé knihy putuje Irskem a sází spolu s dětmi stromy.

V rámci ateliéru Ilustrace pod vedením akad. mal. Renáty Fučíkové jsem svými ilustracemi přispívala do mnoha zajímavých a prestižních projektů, jako byla například účast na výstavě k výročí 900 let Premonstrátů, která se konala v ambitu Strahovského kláštera. Společně s kolegy z ateliéru jsme rovněž přispěli ilustracemi na výstavu 600 let města Tábor v Husitském muzeu, dále jsem se spoludílela na projektu Záhadné pouto, knize Hrdinky, Velvet Effect, Comenius, Let's Dance a mnoho dalších.

Během studií na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara jsem strávila semestr na Accademia di belle Arti di Roma. V Římě jsem se aktivně účastnila mnoha projektů a nadstandartně vystavovala s místními studenty v Korejském institutu umění v Římě několik mých uměleckých děl, maleb na ručně dělaném papíru. Jednalo se o sérii vyobrazení mustangů, divokých koní. Na akademii jsem se věnovala právě umělecké tvorbě papíru, do kterých jsem malovala přírodním pigmentem. Vytvořila jsem malou knihu La Festa, která promítala příběh opuštěného psa žijícího na ulici dle básně Guida Oldaniho. Práce s papírem a pigmentem propojila mou malbu a kresbu v celek a dala mé nynější tvorbě a práci s linkou zásadní obrisy.

2.

Téma a důvod jeho volby

Tématem mé diplomové práce jsou česká, moravská i slezská města, vandrování, zpívání, lidové zvyky spjaté s kraji a městy. Ale i všechny kostely, domy, střechy, kroje, příběhy prostých lidí, vojáků a děveček z vesnice; staré městské brány, loubí a hrady i zámky, hradby, mohutné zdi, pohledy na města z dále i z blízka. V této knize jsem se zkrátka setkala s každým možným pohledem na historické město a na život uvnitř něj.

Knihou nás provází krajánek, vandrovník, který kdysi chodil od mlýna k mlýnu, od města k městu a předával zpěvem ústní tradici, povídačky i krásné písně. Já sama jsem také trochu poutník, je to mé celoživotní téma a sama bytostně ráda poznávám jiné kraje, města, louky i lesy. Na svých cestách si též povídám s místními lidmi a jinde o nich zase vyprávím druhým.

I přesto, že je mi téma tolik blízké, si našlo spíš ono mne, než já jeho. Respektive přivedla mne k němu vedoucí mé diplomové práce akad. mal. Renáta Fučíková, která na svých knihách již dříve spolupracovala s autorem knihy Josefem Krčkem. Společně diskutovali o další knize, která by pojednávala o městech. Jsem jí proto velice vděčná, že v tomto okamžiku spatřila příležitost pro mne a s panem Krčkem mne propojila. Po chvíli souznění a povídání si o formě spolupráce tak kniha dostala své pevné základy.

Společně s autorem textu, Josefem Krčkem a vedoucí diplomové práce, akad. mal. Renátou Fučíkovou, jsme diskutovali o důležitosti vzniku knihy, jako je tato. Primárně je kniha určena dětem. Kdy jindy, než právě v dnešní, rychle se digitalizující společnosti, by měla vzniknout kniha, která čtenáře nejen vzdělá o historii a zajímavostech našich měst, ale pravděpodobně se pro něj stane i hlubokou motivací k navštívení města? Vzbudí v něm snad i velký zájem - sám a na vlastní kůži probrat skrytá zákoutí, podívat se pohledem, který je v ilustraci vlastníma očima a stejně jako krajánek putovat od města k městu. Není nic pro lidskou duši tak důležitého, jako neustrnout a pohybovat se, poznávat svět kolem, poznávat jiné lidi, povídat si s nimi a seznámit se s jejich domovem. Jak důležité je v dnešní době jen tak bloumat? Zkusit se ztratit v ulici neznámého města a přijít na zcela překvapivá nová zákoutí, dojít až k místu, na které nás navigace zkrátka neumí navést, neboť je to víc o náhodě, víc o tom, co není spočítané tak, aby se nám líbilo. Tato kniha může být inspirací k prozkoumávání měst. Jak píše autor textu: najít si čas. Vyrazit, dát si cíl, založit si vlastní bedekr a do něj si psát zážitky z cest. Vandrování samotné nás už dále překvapí a rozšíří obzory tam, kde by jsme to sami z ničeho nedokázali. To vše je pro mne tolik důležité právě v době, ve které žijeme.

Knihou rovněž ožívá všechny ty známé prastaré písně, které každý z nás mnohokrát slyšel, ale už jim nevěnuje pozornost. Kniha jim dává starý i nový kontext, překládá jejich význam a vysvětluje, proč byly písně zpívány právě v tom a tom městě. Ilustrace poodhalují příběhy lidí, kteří se skrývají za verši.

Proces přípravy

Knihu jsem ilustrovala v době, kdy ve světě panovala pandemie korona viru a často nebylo možné ani cestovat do jiného kraje. O to víc času a práce jsem tak musela investovat do přípravy, důkladném prostudování historie měst a především pátrání ve vlastních vzpomínkách. V knize uvádíme dvacet českých, moravských i slezských měst. V některých jsem sama byla - buď nedávno nebo jako dítě. Některá jsem zase snila navštívit, některými jsem jen projížděla, k některým mám opravdu hluboký vztah. Než jsem jednotlivé město začala ilustrovat, předcházelo tomu dlouhé skládání všech možných informací, starých fotografií nebo spíše starých rytin, zkoumání městských kronik a pamětí, povídání si s lidmi, kteří z onoho města pochází. Někdy jsem i vyrazila a jela se jen podívat do prázdných ulic, což mi dalo cennou vlastní zkušenost a povědomí o tom, jaké město je. Věřím, že každé město má svou silnou duši, váže se k němu mnoho příběhů prostých lidí i významných společností, každý den utváří obraz města. Všechny války, vlády, požáry, záplavy, nábožensví, vzestupy i pády. To vše je hluboce vryto v každém z měst. Všechna stará i nová architektura, bytelné či rozpadající se městské zdi; vše nám říká, jaké město je.

Proces tvorby

Mým prvním krokem bylo vytvořit si mapu. Dávalo mi smysl neseřadit města abecedně nebo podle velikosti, nýbrž je provázat tak, jako by je čtenář sám procházel. Postavila jsem tedy krajánka na západ naší země, konkrétně do města Domažlice a naplánovala mu trasu městy, o kterých pan Krček psal. Tato mapa mi sloužila po celou dobu procesu mé tvorby.

Zajímavostí je, že by člověk ušel vzdálenost krajánkovy trasy různými stezkami z Domažlic do Tovačova, tedy celých 1 399 kilometrů za 401:22 hodin.

Poté jsem věnovala opravdu velké množství času výše zmíněným sběrem materiálů, vycházela jsem však především z textů pana Krčka. Nejčastěji mi jako předlohy ilustrací sloužily staré rytiny např. ze 17. či 18. století, což byla také doba, do které jsme přibližně našeho krajánka zasadili. Tehdy města vypadala často jinak než dnes a pro čtenáře může být zajímavé podobu srovnat.

Jak jsem již zmínila, nejdůležitější bylo připravit si ke každému městu důkladný materiál, dobře ho poznat a předem si nastudovat historii města.

Má práce se odvíjela od textů pana Krčka, který ke každému městu psal poutavý souhrn všeho podstatného, co se v onom městě událo. Vycházela jsem tedy z jeho slov a ilustrovala formou kreseb baziliky, slavné domy, kostely, hradby, významné osobnosti a rodáky, tradice místních, kapličky i hospody.

Každé město je uvedeno písní, která se k němu vztahuje. Musela jsem tedy obsah písně citlivě propojit s textem autora knihy a vytvořit hlavní ilustraci otevírající město. Tato ilustrace měla v sobě ukrýt vše: příběh písně, atmosféru města, nejvýznamnější pohled na město nebo v městě. Město by mělo být poznat, nemělo by však být jen dalším typickým fotografickým pohledem, který najdeme na každé druhé pohlednici. Najít správný moment byla jedna z nejtěžších fází procesu tvorby. Často jsem zvolila takový výjev, který pro město není až tak typický a významné symboly města doplnila v kresbách.

Stejně, jako je na cestách nádherné potkávat se s jinými lidmi a vyměnit si s nimi příběhy, bylo důležité, jak vyobrazím postavy i v této knize. Jelikož kniha patří dětem, zvolila jsem nápadnou stylizaci postav, často je patrná nadsázka a vtip převládá nad realistickou podobou. Každá postava musela v knize opravdu žít. Musela mít však vhodný oděv zapadající do příběhu a doby. Mou prací bylo rovněž vyobrazit různá řemesla typická pro ten či onen kraj, typické činnosti či zvyky, které byly pro město příznačné (např. dudácké slavnosti ve Strakoncích) a vhodně je zasadit do ilustrací a kontextu.

Popis díla

Když jsem vandroval, muzika hrála. Kniha, která vypráví o českých, slezských a moravských městech. Vypráví o jejich historii, o krajích, ve kterých se nachází, o lidech, kteří v nich žijí, o stavbách, které byly postaveny, aby tam stály věčně. Je to kniha, která nabádá čtenáře, aby se vydal na cestu. Aby šel a s každým městem se poznal sám, aby jej prozkoumal, žil v něm alespoň na chvíli, bloumal ulicemi a věnoval mu čas.

Tato kniha je také zpěvník. Ke každému městu čtenáři v uších bude znít píseň, která se zpívá už od pradávna. Na tom pražském mostě, Jedna je cestička k Táboru, Okolo Frýdku cestička, Já jsem z Kutný Hory... Je to právě píseň, která město uvádí. Píseň a příběh v ní. Každé město a píseň je nám představeno skrze velkou ilustraci, kde se příběh z písně odehrává a je zasazen do výjevu z města. Následuje text, který vypráví o všem důležitém, co ve městě můžeme najít nebo co bychom o něm měli vědět.

Knihou čtenáře provází krajánek - vandrovník, který za starých časů chodil po krajích, mlýnech a hospodářství; chodil od města k městu a zpíval. Povídal si s lidmi i o lidech, o velkých pánech, o válkách a vojácích, o lidských osudech, pověstech a kráse měst. Krajánek v naší knize pozná mnoho měst a potká mnoho lidí - je vždy vyobrazen na začátku kapitoly a vždy dělá jinou činnost. Děti se mohou těšit, co příště bude krajánek dělat, koho potká, kde si příště ulehne a do jakého města zavítá.

Místa se v knize objeví dvoustrana z jiných měst a míst, které nejsou v knize uvedeny. Tyto ilustrace slouží k odpočinku, k zastavení se, odběhnutí od informací a pouhému pobytí na jednom místě. Ať už je to probouzející se vesnička, stará náves, palouček v dubovém háji, mlýn na samotě, rušné náměstí či malebné městečko v horách. Každý vandrovník na své cestě potřebuje spočinout, sednout si a pozorovat svět kolem.

Kniha je putovním zpěvníkem představující nám krásu naší země a její výjimečnost.

Technologická specifiky

Všechny ilustrace byly malovány a kresleny ručně do velkých bloků. Pro kresby jsem použila černou tuž. Velké ilustrace měst jsou rovněž tvořeny tuží, mají však malebný podklad, pro který jsem zvolila akvarel. Kresby jsem následně upravovala v grafickém programu tak, abych je vyčistila, ale přitom neubrala na jejich autenticitě. Linky jsou převedeny do jiné barvy. Malby jsou citlivě spojeny s kresebnou částí a na několika místech ozvláštněny graficky kresleným prvkem.

Kniha je záměrně laděna jen do několika odstínů barev. Kresby i přechodné plochy kapitol jsou v tmavě zelené a tmavě modré barvě. Osvěžujícím a výrazným prvkem je svítivě červená barva, která probudí ty části knihy, na které má být upozorněno nebo jen prosvítí kompozici. Barvy celkem tvoří velmi častou barevnou tonalitu, ze které jsou tvořeny české kroje. Zelená, modrá a červená. To jsou výšivky na lemech sukni, kloboucích či vestičkách.

Podmalby jsou naopak velmi bohaté, vyobrazují všechny možné pohledy na nebe. Šero, nebe letní, nebe před bouří; nebe brzy ráno, kdy lidé vstávali do práce, červánky k večeru, nebe v hluboké noci, kdy se jen v některých okenicích stále svítí. Barevná podmalba tvoří dobrý protiklad kresebné linie. Snažila jsem se tak docílit shody mezi všemi médii, dodat ilustracím správnou dynamiku a zároveň obraz nepřehltnout příliš mnoha informacemi. Malba je jemná, ale bohatá; kresba čirá, ostrá, ale živá.

Text je barevně sladěn s ilustracemi. Použila jsem font Teimer navržený Pavlem Teimerem v roce 1967. Tímto fontem je vysazena celá kniha včetně názvu knihy a názvů kapitol. Noty jsem graficky upravila, přepsala a rovněž vysadila stejným fontem, jakým je vysazena celá kniha. Paginace v barvě červeně je přizpůsobena ilustracím v knize.

Kresby v knize jsou divoce rozházeny po stránkách, místy vystupují z formátu a někdy zase sedí ve středové kompozici. Linky střídají plochy a naopak. Důvodem této práce s umístěním ilustrací v prostoru je celkové oživení knihy a vyrovnání statických not. V knize však panuje na první pohled nepatrný, ale přísný řád.

Obálka je věnována velmi dynamickému výjevu, který nám vypráví o tom, jaká bude kniha uvnitř. Není na ní vyobrazeno žádné město, ale naopak lidé, kteří ve městech žijí a města tvoří. Vyobrazuje veselí, pospolitost a radost, což jsou hlavní pilíře a myšlenky této knihy.

Přínos práce pro daný obor

Jedná se o netradiční formát knihy pro děti vzdělávacího charakteru. Kniha je bohatá nejen na informace předávány velmi poutavým způsobem, ale je rovněž živě a zároveň reálně ilustrována, ukazuje čtenáři města taková, jaká jsou. Procházíme-li městem, vidíme často křivou zídku, propadlou střechu či vypoulenou hradbu, málokdy se potkáme s klasickým pohlednicovým výjevem. Tato kniha má být právě tou autentickou procházkou po městě, při které si vykračujeme, porozhlížíme se po okolí, bavíme se s kolemjdoucími a prozpěvujeme si společně krásnou píseň. Hlavními atributy jsou živost, příběh, dynamika, ale zároveň také tajemnost a magie míst a příběhů z písní.

Kniha je vytvořena ve spolupráci s historikem a spisovatelem Josefem Krčkem. Do budoucna plánujeme společně vytvořit bohatější a obsáhlejší verzi knihy, přidat mnoho dalších měst a zastavení a knihu vydat. Naše kniha má dobrou šanci k tomu, aby byla vydána nakladatelstvím Albatros, čímž by se dostala do co nejširší struktury obyvatel a mohla být přínosem nejen v rodinách a domácnostech, ale především by mohla sloužit jako didaktická pomůcka ve školách a provázet děti našimi městy.

6.

Resumé

A book that tells about Czech, Silesian and Moravian cities. It tells of their history, of the regions in which they are located, of the people who live in them, of the buildings that were built to stand there forever. It is a book that encourages the reader to set out on a journey to go and get to know each city himself, to explore it, to live in it for at least a while, to wander the streets and devote time to it.

This book is also a songbook. A song that has been sung since ancient times will be heard in the ears of readers. It's the song that the city mentions. The song and the story in it. Each city and song is introduced to us through a large illustration, where the story of the song takes place and is set in a scene from the city. The following is a text that tells about everything important, what we can find in the city or what we should know about it.

The reader's book is accompanied by a wanderer called „Krajanek“, who in the old days used to walk around regions, mills and farms; he walked from city to city and sang. He talked to people about great lords, about wars and soldiers, about human destinies, legends and the beauty of cities. In our book, Krajanek will go through many cities and meets many people - he is always depicted at the beginning of the chapter and always does a different activity. Children can look forward to what the Krajanek will do next, who he will meet, where he will sleep down next time and which city he will visit.

In some places in the book there are illustrations, which are here to just stay in one place. Whether it is a waking village, an old village square, a meadow in an oak grove, a busy square or a picturesque town in the mountains. Every wanderer on his way needs to rest, sit down and observe the world around him.

The book is a traveling songbook introducing us to the beauty of our country and its uniqueness.

7.

Seznam příloh

Obálka knihy - přední strana

Naši milí mladí přátelé, putovali jsme společně po českých, moravských a slezských městech. Kdo je zvědavý, přečte si i jejich historii. Pozná, že je bohatá na architekturu, sochařství, výtvarné umění, literaturu i hudbu. Zjistí, kolik máme v našich městech kostelů, klášterů, soch, obrazů, zámků, hradů, divadel, knihoven, kin, muzeí, skanzenů, zoologických a botanických zahrad apod. Nazval bych je kulturní paměti. Ta se dá zpívat i malovat. Mám pro vás tip. Vytvořte si vlastní bedekr, jinými slovy turistického průvodce. Navštivte místa, o kterých pojednává tato kniha, a poznamenejte si do bedekru vaše nejhezčí dojmy, ať už písmem nebo obrázkem. Můžete si do něj také vlepit fotografie nebo nakreslit mapu České republiky a v ní si vyznačit, kde všude už jste byli. Zapište si, s kým jste tam byli, co pěkného jste tam zažili, jakou zmrzlinu jste tam jedli... to už je na vás. Nezapomeňte také na turistické známky. Mají je v různém provedení v každém městě v muzeu či informačním centru nebo v pokladnách na zámku, hradu apod. Ty také můžete do bedekru vložit. Můžete se i domluvit se spolužáky a soutěžit, kdo bude mít třeba po letních prázdninách bedekr nejlustší. Podělte se o zážitky a hlavně nezapomínejte zpívat!

Když jsem vandroval, muzika hrála

Když jsem - van - dro - val mu - zi - ka hrá - la
 mo - je s nej - mi lej - ští, mo - je s nej - mi lej - ští,
 z ok - na kou - ka - la z ok - na kou - ka - la

<p>2. Nekoukej na mnoou, popřej raděj se mnoou, a jí takě koupím, a jí takě koupím, sukni sešenoou, sukni sešenoou.</p>	<p>3. Sukni sešenoou, ne ture dlouhou, aby ty si mohli, aby ty si mohli, vandrovat se mnoou, vandrovat se mnoou.</p>
--	---

Naproti jde národní umělec Jindřich Jindřich, který celý svůj život zasvětil rodnému Chodsku. Jeho největším dílem je 26dílný etnografický sborník Chodsko a devítidílný Chodský zpěvník. Dále v duchu pokračuje farář Bohumil Staška, který 13. srpna 1939 v rámci Chodských slavností pronesl na svatováclavské pouli jedno ze svých odvážných vlasteneckých kázání, na němž veřejně demonstroval odpor českého národa proti německé okupaci. Pouť vrcholila emotivní přísahou přítomných poutníků, že svou vlast nikdy neopustí a nezradí. Můžeme zde potkat Jakuba Komrádyho, výrobce chodských dud a mnoho muzikantů, kteří na tento nástroj umí hrát.

Plzeň

Obálka knihy - zadní strana

Ukázky z knihy

Píseňská věž

1. Píseňská věž převyhoje kopce, píseňská věž, převyhoje kopce, sjeť cho-di na mou mílou koho chce, sjeť cho-di na mou mílou koho chce.

2. Já sem chodil, víc chodit nebudu, já miloval, milovat nebudu, já miloval, milovat nebudu.

3. Vona si myslí, že to hádnej neví, ona si myslí, že to hádnej neví, že tam na ní dva myslivci chodí, že tam na ní dva myslivci chodí.

Možná nás bude zajímat začátek písničky. „Už se krumlovské zámček bourá“. Kdyžpak se asi boural a kolo byl majitelem. Na to se ovšem musíme podívat do historie Českého Krumlova, hradu a zámku.

Jméno města Krumlov je odvozeno z německého výrazu „Krumme Aue“, který je překládán jako „Křivý luh“. Tento název byl odvozen z přírodních podmínek, konkrétně z tvaru území, na němž se město rozkládá. Město leží v esovitě zakřivených meandrech řeky Vltavy.

Město Český Krumlov bylo v zákrutě řeky Vltavy založeno okolo roku 1274, přičemž již od samých počátků města je doložena přítomnost českých i německých osadníků. Mnozí páni z Krumlova dosáhli v rámci Českého království významných postavení, třebaže se snahám Přemyslovců o kontrolu svých území usilovně bránili. Během první vzpoury Vítkovců proti králi byl dokonce Český Krumlov pravidelně obsazen českým králem Přemyslem Otakarem II. Typickým a zároveň nejvládnějším představitelem pánů z Krumlova byl Závěš z Falkenštejna. Nicméně krumlovská větev Vítkovců již v roce 1302 vymřela.

Dědicví krumlovského panství s povoláním krále Václava II. se ujali jejich blízcí příbuzní páni z Rožmberka a bezprostředně poté předsídili z hradu Rožmberk na Krumlov. Příchod Rožmberků zároveň předznamenal největší rozkvět a stavební rozvoj města.

Již během prvních Rožmberků došlo vedle přestavby hradu i k výstavbě téměř sta kamenných domů. Objevily se masné krámy i pravidelné jarmarky a městu byla také udělena mnohá městská práva. Za Petra I. z Rožmberka, který byl považován za nejmočnějšího šlechtice království, byl vystavěn kostel sv. Vít a sv. Jiřita

a do města byly pozvány řeholní řády a Židé. V průběhu 14. a 15. století město, stejně jako celý rod Rožmberků, nabylo takové důležitosti, že se mohlo, tak jak bylo zvykem, stavět na odpor centralistickým snahám českých panovníků, což vyvrcholilo dvojnásobným vítězstvím Václava IV. v letech 1394 a 1402 na krumlovském hradě.

Velkolepá přestavba hradu na renesanční zámek z druhé poloviny 16. století proběhla za vlády Viléma z Rožmberka. Tento nejvládnější Rožmberk, nejvyšší královský purkrabí, český místokrál a dvojnásobný kandidát na polského krále, porveval krumlovské sídlo na úroveň evropských královských dvorů. Krumlovský hrad byl kompletně přestavěn a městu byla nebyvalým stavebním rozmachem vtisknuta současná renesanční podoba. Na Vilémově dvoře působili vedle italských umělců i ti nejvládnější alchymisté své doby.

Po smrti bezdětného Viléma zdědil dominium jeho taktéž bezdětný bratr Petr Vok z Rožmberka. Rožmberské panství však bylo z předchozích Vilémových velkorysých projektů na pokraji krachu a Petr Vok byl donucen rodovou sídla včetně sídelního Krumlova prodat. V roce 1601 tak Krumlov přešel do vlastnictví císaře Rudolfa II., čímž dočasně pozbyl významu sídelního města.

A jsme v Rokycanech. Tady se odjakživa zpívá dětská písnička, která ale má svoje historické opodstatnění. Jede poštovský páni, vzadu má vrany koně, vpiědu šimlíčky, to něco znamená. Čtyřspřeží to byla síla. Jsem od přírody zvědavý, rád si něco o poštovnictví v Čechách přečtu.

První poštovní trať v českých zemích byla zřízena roku 1527 z Vídně do Prahy přes Kunžak, Tábor a Nespěky. Byla určena výhradně pro dopravu císařské korespondence zeměpanským úřadům v Praze. V té době byla zaváděna také poštovní spojení z Rezna přes Klenčí, Plzeň, Rokycany a Zdice do Prahy, anebo z Linče do Prahy přes Kapleč, České Budějovice a Tábor. Poštovních trať u nás přibývalo a na rozhraní 17. a 18. století vycházela z Prahy už hustá síť trať zahraničních i domácích.

Že si poštovský panáček zpíval, to je jasné a když přijížděl do města, tak zatroubil, aby všichni věděli, že přijíždí pošta s novinkami, zaslankami, dopisy, úředními lejtřty apod. Poňvadě písnička zpívá o Rokycanech, podíváme se obrazem na město Rokycany, jak asi vypadalo v 18. století. Zavřeme oči, proměníme se na krajánky, projdeme branou na náměstí, navštívíme hospodu u Českého dvora a potom zajdeme do muzea, kde se dočteme, že v Kosmově kronice se popisuje příjezd císaře Jiřího V. do tehdejšího biskupského dvorce v Rokycanech.

Zde císař rozhodl, že novým českým knížetem se stane Vladislav I.

Biskup Tobiáš z Bechyně přeměnil koncem 13. století osadu na městečko, pro které jeho nástupci vymohli četná privilegia. Roku 1362 zde Karel IV. založil dnes již neexistující augustiniánský klášter. Na přelomu 13. a 14. století byl biskupský dvorec nahrazen biskupským hradem, který vévodil městu. Hrad již dávno neexistuje, jen jeho základy byly nalezeny v těsné blízkosti děkanského chrámu Panny Marie Sněžné. Od 14. století měly Rokycany opevnění, jehož části se dochovaly a stále stojí v ulicích Třebízského a Pod Kostelem. Od roku 1406 se Rokycany řídily pražským staroměstským právem. V majetku církve město zůstalo až do husitských válek. V roce 1498 je vykoupil král Vladislav II. a připojil je k tzv. městům komorním. Na královské město byly za velké výkupné povýšeny císařem Rudolfem II. roku 1584. V té době se zde dříve olovedna a těžba železa umožnila založení několika hamrů a hutí.

V nedaleké obci Dobruž se dodnes dochoval funkční vodní hamr z 16. století, jenž je významnou technickou památkou. Za třicetileté války byly Rokycany v velké části vypáleny a patřily k nejvíce zničeným českým městům. Za účast v protihabsburském odboji bylo město v roce 1623 postihu konfiskací majetku, později pak vpády císařských a švédských vojsk. Následoval velký hospodářský úpadek. Nicméně díky rozkvétajícímu železářství a lesnímu bohatství se začalo město opět vzdmáhat. Další pohroma však nebyla daleko. Dva obrovské požáry v letech 1777 a 1784 připravily město o jeho středověký ráz. V roce 1784 vyhořely prakticky do základů až na 8 domů. Zničeno bylo prakticky vše včetně obecních budov, radnice i kostela. Ve 40. letech 19. století se opět zařadilo mezi nejvýstavnější a nejbohatší česká města. V roce 1850 se město stalo sídlem politického a soudního okresu Rokycany v důsledku postátnění veřejné správy. V druhé polovině 19. století se zde opět začíná rozvíjet průmysl, zaměřený převážně na železářskou výrobu. Vznikají podniky jako Bedřichova huť, Hlirschovy a Guthovy železářny, městská slévárna a válcovna.

Jede, jede poštovský panáček

Je - de, je - de poš - tov - ský pa - ná - ček, je - de, je - de poš - tov - ský pán, Na - před má tru - hlt - ku, vna - du má tru - hlt - ku, je - de, je - de, do Ro - ky - can.

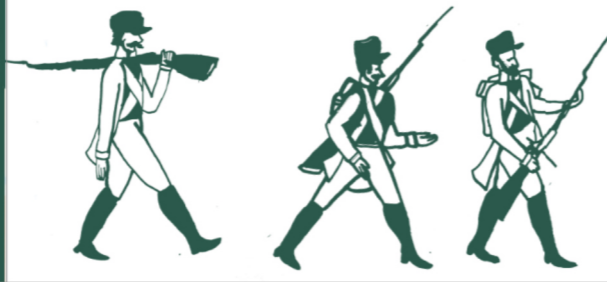
2. Jede, jede Hofovský pan hrabě, jede, jede Hofovský pán, Má vraný koničky, přední dva koničky, jede, jede do Rokycan.

Budějice, město starý

Bu - di - ji - ce, město sta - rý, je to město krá - lov - ský,
 po - ř, má mlá, po - ř a po - ří - vej se jak sou - va - jí - ci he - ský
 po - ř, má mlá, po - ř a po - ří - vej se jak sou - va - jí - ci he - ský.

2. Víra sou byl odvezenoj, dneš už mám bílej kabát,
 po - ř, má mlá, po - ř a po - ří - vej se jaký je se má voják,
 po - ř, má mlá, po - ř a po - ří - vej se jaký je se má voják.

Běží líčka k Táboru

Bě - ží lí - čka k Tá - bo - ru, na se py - tel ná - vo - ru,
 je - ček na ní - pos - pí - chá, že jí py - tel rou - pí - chá.

2. Běží, jetečko, běží na ul, seber jí to kořeno,
 Líčka se mu schovála, ještě se mu vymásla.

se několik desítek kroků zpět k nábreží Slepého ramene řeky Malše a pokračovat podél vody. Tato místa patří k nejpečlivějším zákoutím Českých Budějovic, nabízí se tu malebný pohled na zadní průčelí zbrojnice a kláštera, mezi nimiž se navíc těsně polygonální bašta a kaplička se sochou sv. Jana Nepomuckého z roku 1708. Nábreží nás po několika minutách chůze kolem bývalých městských hradeb přivede k dřevěné lávce, spojující střed města se Sokolským ostrovem; na ostrově se nachází moderní sportovní areál s letní i zimní plovárnou, stadionem a funkcionalistickou budovou sokolovny z let 1939-1947. Snad se ještě zmíním pro milovníky železniční historie o tom, že České Budějovice jsou prvním městem, do něhož byly zavedeny koleje. Kónšpřežní trať, která odtud směřovala do rakouského Lince, se započala do historie jako nejstarší železnice na evropském kontinentu. Přímou ve městě se zachovalo několik zajímavých památek na kónšpřežku, které stojí za to si samostatně prohlédnout. Tak si to nenechte ujít. Začnete v Husově třídě u bývalého zájezdního hostince „U zelené ratolety“.

My si zatím s Kateřinou odskočíme do Českého Krumlova.

Ukázky z knihy

Ukázky z knihy

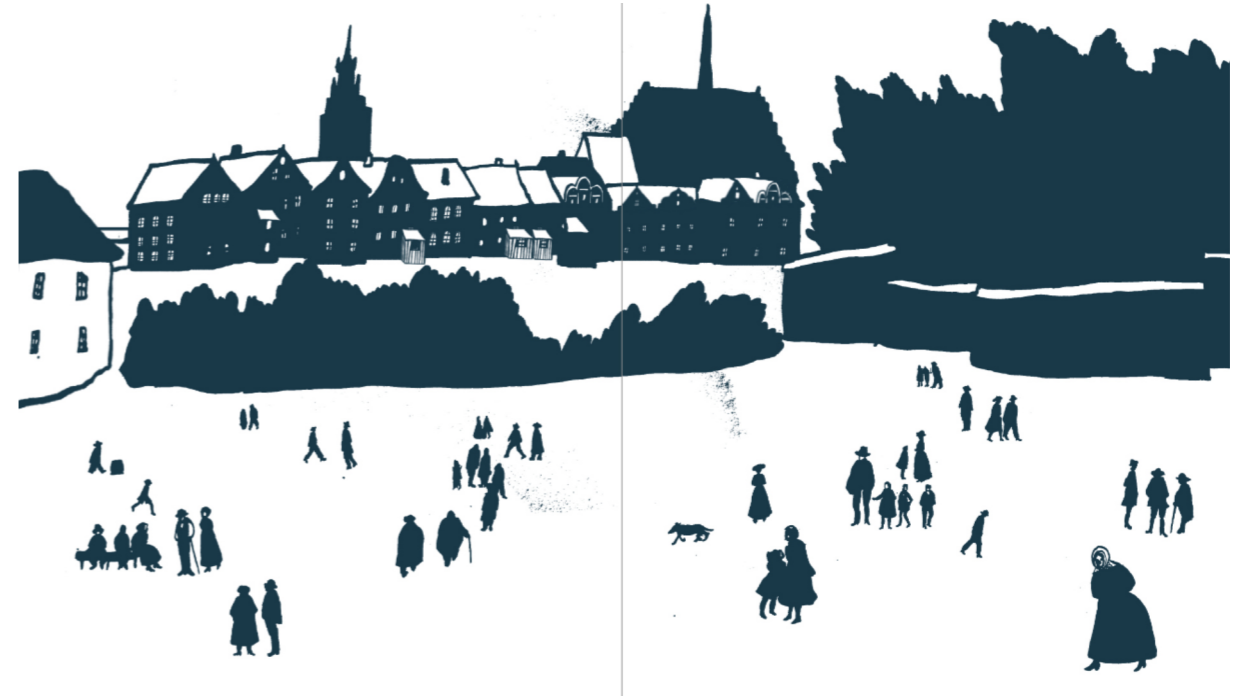
Jedna je cestička k Táboru

2. Ji tam tou cestičkou přes pýpku, pýpku tam od Táboru, pasu tam můj milý kovář, já bych mu zapřavala.

69

Putovat Jižními Čechami pro mne znamená, milá Kateřino, neustále si zpívat.

Jenom o Třeboní se zpívá mnoho písní. „Okolo Třeboně, pasou se tam koně.“ „Co se to tam blejská, pod tou dolinou, Třeboňští pšáci na lodích jsou, nebo „Jisti páni z Třeboně, sedlali sobě koně.“ To je legrační příběh o tom, jak páni z Třeboně vezou do Jindřichova Hradce sud piva, které jim cestou vyteklo. V dnešní době by se to nemohlo stát. Třeboňské pivo je velmi dobré, dobře udržované a bezpečně expedované. Vůbec, když se řekne Třeboň, každému se vybaví rybník Svět, Třeboňský kapr, hotel U bílého koníčka, zámek, Schwarzenberská hrobka, nádherné parky, lázně Aurora a Bertiny lázně.

Přítom počátky města už sahají do poloviny 12. století, kdy na jedné ze stezek procházejících širokým

58

pohraničním hvozdem vznikla malá osada či snad jen dvorec. V polovině 13. století koupili toto území bratři Pelhřím a Ojif z Landštejnské větve Vítkovců. Kolem roku 1300 lze již v Třeboní předpokládat městské opevnění, zesílené zvenčí vodním příkopem. V roce 1366 se vlastníky Třeboně a přilehlého panství stali bratři z Rožmberka, za nichž město nabýlo na významu a bohatství.

V druhé polovině 15. a začátkem 16. století byl majitelem Třeboňského panství Petr IV. z Rožmberka, který velmi podporoval hospodářské aktivity na svém panství, zejména pak budování rybníků. V jeho službách sloužil Štěpánek Netolický, který se jako první pustil do systematického budování Třeboňské rybníční soustavy a začala tak nejslavnější část historie Třeboňského rybníkářství.

K jeho nejvýznamnějším dílům patří Zlatá stoka. Tento umělý kanál o přibližné délce 45 km zásobuje již po staletí značnou část rybníků na Třeboňsku vodou z Lužnice. Štěpánek Netolický vybudoval i několik významných rybníků. Horusický, Káňov a Opatovický. Jeho pokračovatelem byl Mikuláš Ruthard z Malešova, který se zasloužil o vybudování rybníční soustavy poblíž Chlumu u Třeboně. V druhé polovině 16. století se o další rozvoj rybníkářství ve službách Rožmberků postaral Jakub Krčín z Jelčan, který převzal už dobře fungující a uspořádané rybníční hospodářství a nadále ho rozšiřoval.

59

Na tom pražským mostě

2. Až ji tuď pýpku, nabývat jí budu, ona se mně zaslíbá, až se viděvat budu, ona se mně zaslíbá, až se viděvat budu.

75

To třeboňský douბí

To tře- boňský dou-бі je sí- rokj, dou-
бі, tam se mí pro- chá- ní, tam se mí pro- chá- ní
mo- je po- tá- ho- ní, mo- je po- tá- ho- ní.

2. Proutěf toho douбі, je náčá ločička, na ní seděvka, moje hoháčka, moje hoháčka.

3. Už jsem a tí ločičky, jsou dvě polovčky, kam se oděvly a kam uletěly, ty dvě hoháčky ty dvě hoháčky.

Okolo Frýdku cestička

O - ho - lo Frý - dku ces - tič - ka, a - ho - lo
Frý - dku ces - tič - ka, a u ní se se - le - ná
a u ní se se - le - ná tra - vit - ka.

2. Když jsem šel po ní jedenkrát, když jsem šel tudy jedenkrát, slyšel jsem tam muziku, slyšel jsem tam muziku pěkně hrát.
4. Muzika, nebrej, nebrej, moje se všech najmilji, moje se všech najmilji, neplakaj!
3. Muzika brele, brele, moje se všech najmilji, moje se všech najmilji, plakala.

Milá Kateřino, nikdy jsem nebyl v Tovačově, i když písnička o městě je velice známá. Zpívá se ve škole i v různých hanáckých souborech písní a tanců. Podívejme se, kde na mapě najdeme město Tovačov se zámekem, o kterém se tak hezky zpívá. Tovačov leží při středním toku řeky Moravy v nadmořské výšce 200 m, v samém srdci rovinaté úrodné Hané. Je středem pomyslného čtverce, jehož vrcholy tvoří na severu krajské město Olomouc, na východě město Přerov, na jihu město Kroměříž a na západě pak město Prostějov. Co říkáš Kateřino? Tomu se říká ideální poloha. A co se píše o tovačovském zámku?

Zámek patří mezi významné architektonické soubory našeho státu a nesporně si zaslouží velkou pozornost veřejnosti. Také samotné město a jeho okolí obklopené ze tří čtvrtin vodou a lužními lesy stojí za zhlédnutí. S charakteristickou spanilou věží 96 m vysokou byl dle pověsti založen v druhé polovině 11. století jako útočiště lovců, později sloužil jako dobře chráněná vodní tvrz. Za posledních Cimburků bylo započato s přestavbou hradu na renesanční zámek. Téměř každý majitel něco přestavoval a opravoval. V držení zámku se vystřídali: markrabě moravský, Cimburkové, Pernštejnové, Petřvaldští, německý říšský protektor a československý stát. Od roku 1994 je zámek v majetku města Tovačova. V jeho prostorách si můžete prohlédnout kromě příležitostných výstav především renesanční portál zámekové věže, zámekovou kapli s raně barokní štukaturou, levé křídlo zámku se schodištěm ve vídeňském stylu a obřadní síň města. Dále rytířský a sněmovní sál, expozici rodu Gutmannů, expozici prusko-rakouské bitvy u Tovačova v roce 1866 a expozici Cibora Tovačovského z Cimburka. Výstup na zámekovou věž s vyhlídkou do širokého okolí je nezapomenutelným zážitkem. Dnes na věž nepolezeme. Namaluj mi zámek z nějaké hezké strany. Můžeme si při tom zpívat. Písnička krásná a dá se při ní tancovat třeba polonez.

O deset let později v roce 1611 však poslední Rožmberk Petr Vok ještě jednou zasáhl do dějin města, kdy jej dobyla a obsadila pasovská vojska. Aby uchránil město a okolí od dalšího plnění, vyplatil pasovské dobyvatele k odchodu. Tim však definitivně končí rožmberská éra nad krumlovským panstvím.

Později nenadálým výměnem české větve Eggenberků, přešlo Krumlovské vévodství roku 1719 do vlastnictví nového rodu - Schwarzenberků, kteří z Českého Krumlova již potřetí v historii učinili hlavní sídelní město. Během vlády Josefa I. Adama ze Swarzenbergu byl zámek opět monumentálně přestavěn.

Tady musím udělat ve svém vyprávění přestávku. Podle mého soudu, to je právě ten okamžik, kdy vznikla písnička, kterou jsme si vybrali na úvod této kapitoly. V této době bylo vystavěno na zámku barokní divadlo a jedinečný pláštěvý most. Měšťáci šli na zámek, třetí z velkých atrakcí, dostal současnou podobu. Josef I. Adam se zasloužil i o počátek schwarzenberského hospodářského zázraku zaváděním nutných reforem.

Po sametové revoluci v roce 1989 se Český Krumlov stal jedním z nejvýznamnějších cílů zahraničních turistů v České republice. Byl obnoven občanský i kulturní život a byla založena mnohá občanská sdružení a kulturní instituce. Byly obnovovány Slavnostní pětilísté růže a založeny mnohé hudební festivaly. Byly investovány nemalé finance do obnovy památkových objektů a Český Krumlov se dnes řadí mezi nejkrásnější města v České republice, Evropě i na světě. Město a zámek se v roce 1992 zařadily na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví - UNESCO.

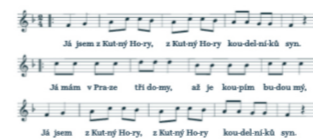
Když už znáte v kostce historii města a zámku, nic nebrání tomu, abyste všemi možnými dopravními prostředky, pěšky, nebo na koni navštívili Třeboň.

Třeboň

Já jsem z Kutné Hory

2. Nejd' fermanika, fermanika, nad koudelbika.
Vezme koudak koudela, na mláko si utole,
nejd' fermanika, fermanika, nad koudelbika.

Historie - putovní po českých a moravských místech
 předávání příběhu hradecké.

• koncept knihy: KAŽDE MĚSTO = DVOUSTRANA → 33 MĚST
 - PÍSEŇ (NOTY)
 - ATRIUM V KREJBE
 mezi kapitolami s městy, putovní ilustrace - město, lidé s příběhy

• ILUSTRACE MĚST:

- 1. DOMAŽLICE** - píseň ŽÁRNĚJ NEVÍ, CO JSOU DOMAŽLICE
 - městečko tu
 - Chotkův
 - Chotkův Brand - bílá věž
 - městečko, hrady, hrady, domy a stáje
 PÍSEŇ O ŽIVĚ, CO JE VĚNA, PŮV. NEJDEME, HRAJ. VĚSTVAT
 A VĚST. PŮV. VĚSTVAT
- 2. PÍZEŇ** - píseň PÍZEŇKA VĚŽ
 - městečko, město
 - dominantou město, v pozadí malé hrady
- 3. ROKYCANY** - 2 písně - TAMHLE V ROKYCANĚCH
 - JEDE, JEDE POŠTOVÝ DVAČEK
 - brána město - hrady, hrady, hrady
 ve voze, vln. hrady
- 4. PÍSEK** - 2 písně - KDYŽ JSEM ŽEL TUV PUTIMSKOU
 BRANDU - O ŽIVĚ, CO JE VĚNA, PŮV. NEJDEME, HRAJ. VĚSTVAT
 ALE ŽIVĚ DVAČEK
 - AŽ JIŽEV MĚST
 - město

- 12. RAČICE** - PÍSEŇ „KDYŽ JSME JELI PŘES RAČICE“
 O KOVARI CO KONÍM PŘIBÍŽE PODKOVI
 - JAKÉ MČICE??? MORAVA I LITOMĚŘICE - zpívání
- 13. BOLESLAV** - PÍSEŇ „BOLESLAV, BOLESLAV“
 O SMUTNÉ NEVĚSTĚ A MUŽI CO ŽE NA VOZU, DO VÍSKY
 - MALBA Z MĚSTĚ + MALÉ KREJBY O HISTORII
 (BOLESLAV, JEZUITÉ, ŽANĚ)
- 14. PODĚBRADY** - PÍSEŇ „PODĚBRADSKÁ BRÁNA“
 O BRÁNĚ HEZKY MALOVANÉ, S KONI, O VĚZATECH A TANCI
 - O VĚZATECH JEDNA K JAMĚ - MĚSTĚ, PĚLLE NE MĚSTĚ
 - hrady malované - STŘEDOBĚŽNÍ, KROJ - 6000LE
- 15. KOLÍN** - PÍSEŇ „KOLÍNE, KOLÍNE“
 O KOLÍNE, ŽE TAM JSOU ROKY A O JEKÝTĚ A VÍNĚ
 - POHLED V MĚSTĚ NA ŽENKY, V POZADÍ KATEDRÁLA SV. BAVOLOMĚTE
 - KREJBY HISTORIE
- 16. KUTNÁ HORA** - PÍSEŇ „JÁ JSEM Z KUTNÝ HORY“
 O RENEZANČNÍM - KOVČENÍKOVÍ - čumáček, celková, čumáček
 - v pozadí sv. Jakub
 - katedrála, hrady do město, hrady, hrady, hrady
- 17. HRADEC KRÁLOVÉ** - PÍSEŇ „OKOLO HRADCE“
 - město na
 - město, město
 - město, město
- 18. NÁCHOD** - PÍSEŇ „NÁCHODSKÝ ZÁMEČEK“

→ DVOUSTRANA PUTOVNÍ, DLOUHÁ ČESTA, LES, TVDAŇKA

- 19. OPAVA** - PÍSEŇ „KDYŽ JSEM JEL Z OPAVY“
 O ŽIVĚ, CO JE VĚNA, PŮV. NEJDEME, HRAJ. VĚSTVAT
 ALE ŽIVĚ DVAČEK

- 5. STRAKONICE** - PÍSEŇ „STRAKONICE ZA VOLTAŘEM“
 O DVOUČĚ V KOSTELE ZA OSTAŘEM
 - KOSTEL A KLÁŠTER GOTICKÉHO HRADU (JONANĚ, HALLITVÍK)
- 6. KRUMLOV** - PÍSEŇ „VŽ SE KRUMLOVSKÝ ZÁMEČEK
 BOVÁ“ - DÍVE SE TUDY MĚSTĚ, PŘÍDE NA KAMEN
 - ILUSTRACE POHLED NA MĚSTO Z PR. PĚR.
 - HRAJ. VĚSTVAT
 - ON FORMAN
 - O VĚSTVAT
 - hrady, hrady, hrady
- 7. ČESKÉ BUDĚJOVICE** - PÍSEŇ „BUDĚJOVICE JSOU MĚSTO STARÝ“
 O KAMENNÉM MĚSTĚ A O VĚZATECH
 A „K BUDĚJOVSKÉ ČETI“
 - PŘEBY POCHO DVAČEK VOZÁCI
- 8. TŘEBONĚ** - PÍSEŇ „V TOM TŘEBONĚSKÝM ZÁMKU“
 „OKOLO TŘEBONĚ“
 „TO TŘEBONĚSKÝ LOUBÍ“
 - TŘEBONĚSKÝ VĚŽNÍK - hrady, hrady
 - LOUBÍ - hrady, hrady
- 9. TÁBOR** - PÍSEŇ „JEDNA ZE ČEŠŤKA K TÁBORU“
 „BĚŽÍ LIŠKA“
- 10. PRAHA** - PÍSEŇ „NA TOM PRAŽSKÝM MĚSTĚ“
 - PRAŽSKÝ MĚSTĚ = KAMENNÝ MĚSTĚ?
- 11. VELVARY** - PÍSEŇ „O VELVARY“
 O HOSPODĚ A HODOVÁNÍ
 - ILUSTRACE LOKÁLU

- 20. POLANKA** - PÍSEŇ „A JÁ SU SYNĚK Z POLANKY“
 - VĚ VALAŠKO, PÍSEŇ O SYNKOVÍ A OMLANCE
 - OBRÁZEK OMLANCE, HRAJ. VĚSTVAT
 (VZ. VALAŠKO PŮV. ROKEM 1940)
- 21. FRYŠEK** - PÍSEŇ „OKOLO FRYŠEK ČETIČKA“
 O PŮVODU O MUZICE
 - hrady, hrady, hrady
- 22. ROŽNOV** - PÍSEŇ „ROŽNOVSKÉ HODINY“
 - SCÉNA VALAŠKÉHO KOSTELA, MĚSTĚ
 - PŮV. KŘÍŽEK - PÁN BŮH
- 23. HOSTŮV** - PŮVNÍ PÍSEŇ „KDE SI BYLA MÁ PANENKA“
 - TAZEMNÍ VĚZ, NOC, PÁNŮ MARIE
- 24. TOVAČOV** - PÍSEŇ TOVAČOV TOVAČOV
 - O TOVAČOVSKÉM ZÁMKU A VOZÁČOVÍ
 VOZÁK S LOUBÍ.
- 25. UHER. HRADIŠTĚ** - PÍSEŇ „KDE SI BYLA MÁ PANENKA“
 - město, město, město
 - město, město, město
 - město, město, město
- 26. STRAŽNICE** - PÍSEŇ „ZAPÍVAJ DVAČEK“
 - město, město, město
 - město, město, město

Autor průvodní práce: Kateřina Kotyk
ILUSTROVANÁ KNIHA „KDYŽ JSEM VANDROVAL, MUZIKA HRÁLA“
Ilustrace: Kateřina Kotyk
Text: Josef Krček
Vedoucí práce: akad. mal. Renáta Fučíková
Akademický rok 2020 / 2021